

ændringer og præciseringer gerne vil have arbejdsgiverne til at leve op til, så vi får et mere reelt billede af, hvem der skal formidles ud, når arbejdsgiverne søger medarbejdere igennem arbejdsformidlingen.

Til sidst vil jeg gerne sige til fru Jette Gottlieb, at der ikke i disse justeringer er tale om noget, der kan kaldes knæfald for de ledige, eller skal vi sige understregning af, at det er de lediges egen skyld. Det er ikke de lediges egen skyld, at de er ledige. Det er de, fordi der mangler arbejdspladser. Der mangler ikke ledige; der mangler arbejdspladser. Men de kommer nu, for det går langsomt og sikkert den rigtige vej.

Jeg tror, alle kan være tjent med, både de ledige, de beskæftigede og Folketinget, at vi for at bevare troværdigheden over for verdens bedste dagpengesystem, også sørger for, at det i en opsvingsperiode og i en opsvingstid virker sådan, som vi gerne vil have det. Det skal vi være helt sikre på, for ellers mister vi tiltroen til dagpengesystemet, og det får ikke den folkelige opbakning, som er nødvendig for at bevare et system med lange dagpengeperioder og med forholdsvis høj ydelse, når man er uforskyldt ledig. Det er baggrunden for præciseringerne; der er ikke tale om knæfald for nogen som helst, men om en optagethed af at bevare et godt dagpengesystem.

Formanden:

Så er vi i anden omgang.

Annette Just (FP):

Jeg vil ganske kort sige til ministeren, at hun egentlig ikke havde behøvet at gøre den slags hånende bemærkninger til det, jeg sagde, for det, jeg sagde, var, at jeg var ret tilfreds med lovforslaget. Ministeren kunne måske have glædet sig over, at selv Fremskridtspartiet synes, det er ret fornuftigt, at man vil stramme op på disse punkter.

Men ministeren siger, at dette her ikke er et knæfald for de ledige, og at vi har verdens bedste system. Systemet er altså ikke så godt, og det er også derfor, jeg er glad for, at det bliver strammet op. Det kan ikke være ministeren ubekendt, at der er uhyggelig mange arbejdsgivere, som har henvendt sig til arbejdsformidlingen og prøvet at få en arbejdstager til at komme ud, men har fået nogle henholdende svar og i hvert fald ikke nogen til at komme og tage det arbejde – almindelige stykke arbejde – der skulle laves.

Derfor er jeg glad for, at der nu bliver stram-

met op. Kan ministeren dog i det mindste ikke for én gangs skyld prøve på at tage en positiv melding som værende en positiv melding og lade være med at prøve at lave den om til en negativ melding? Den var ikke negativ. Jeg er glad for, at vi nu prøver at få reglerne overholdt – de regler, der i øvrigt har stået der hele tiden – og at man tilmed har strammet en anelse op. Det er ikke nok, men lad os nu håbe på, at det i det mindste fungerer.

Aage Frandsen (SF):

Jeg synes, fru Annette Just skulle sammenholde forslaget regler med de gamle regler. Der er altså nogle ændringer, og så kan vi skændes om, hvor store de er.

For det andet synes jeg, at fru Annette Just skulle studere rapporten om flaskehalsproblemer ved lejlighed. Så er man lidt bedre ajour med hensyn til, hvilke problemer der er på det område.

Hvad angår den ordning, vi har, mener jeg også, det er vigtigt at lægge vægt på, at det, vi taler om her, er et forsikringssystem, og at vi skal holde det sådan. Alt det med ret og pligt skal være i det. Det er bare et spørgsmål, i hvilket omfang retten lever op til pligten.

Ministeren siger, at vi har verdens bedste dagpengesystem. Det har vi med hensyn til længden, men vi har det ikke med hensyn til andre dele: satserne hele vejen.

Når ministeren selv beskriver det sådan, at der er eller har været penge nok, og at det altså ikke er det, der er problemet, men at det er mangel på job, får vi igen illustreret, at der er et problem med at skaffe job til folk. Det er det, der har været problemet hele vejen igennem, og det er også det, man kan frygte vil være problemet i fremtiden. Jeg håber da, at det lykkes at fremskaffe disse jobtræningstilbud, selv om vi ikke synes, de er gode nok, fordi vi mener, at det skulle være med en bedre aflønning og også bedre tid end det, vi skønner kommer ud af det. Men man må da håbe, at der kommer så mange som muligt, men vi er altså bange for, at det bliver til beskæftigelse frem for til arbejde.

Jeg forstod ikke helt ministerens bemærkninger om, hvad hun ville gøre, hvis jeg kunne finde nogen, der kunne se, at det var forringelser. Jeg synes søreme, jeg har fundet mange, der fortæller om alle de forringelser, der er, og nogle af dem synes jeg er lidt overdrevne – sådan synes jeg indimellem. Så det er kun lidt af det, jeg her beskriver, men de ting, jeg har beskrevet som